

kymring for, at det lille Stykke Strand, hvortil der i Øjeblikket er Adgang, skal blive spærret. Kommunalforeningen ønskede at faa Adgangen til Stranden noget udvidet, men i den Skrivelse, hvori Ingeniørdirektionen afslaar dette og erklærer, at man af Forsvarsgrunde ikke kan tilstede denne Udvidelse, findes der en Sætning, som har givet Beboerne derude det Indtryk, at Ingeniørdirektionen tænkte paa at afspærre ogsaa det nu for Offentligheden tilgængelige Stykke Strand. Denne Skrivelse er jeg desværre ikke i Stand til at opløse, jeg har bedt Forsvarsministeren meddele os Skrivelsen, men jeg tror ikke, at den endnu er kommen til Finansudvalget. Skrivelsens Ordlyd er altsaa af den Art, at den har foruroliget Beboerne. Da Forsvarsministeren i Udvalget har erklæret, at det ikke er hans Hensigt at afspærre Stranden, tror jeg, det vilde virke beroligende, hvis han vilde gentage dette overfor Offentligheden og derigennem forpligte sig, saa vidt han er i Stand dertil.

Om den Sag, der dernæst har været Genstand for Samraad, er jeg nødt til at udtale mig lidt udførligere. Den ærede Ordfører (Jerichow) skildrede, hvorledes Forsvarsministeren havde ønsket, at en Bevilling, der er given paa § 19 I. L. a., skulde anvendes til Fabrikation af Rytterkarabiner i Stedet for til Geværer af Model 89. Den ærede Ordfører fandt det meget berettiget, at vi fra vor Side ønskede Klarhed over dette Spørgsmaal og mente, at Forsvarsministeren var i Stand til at give beroligende Forsikringer, naar Sagen nu var fremført offentligt. Under den ærede Ordførers Skildring af, hvad der havde foranlediget os til at føre Sagen frem, viste det sig imidlertid, at han ikke ganske havde forstaaet vort Standpunkt. Jeg maa derfor noget nærmere begrunde det. Den ærede Ordfører har rigtig skildret, hvorledes der i Aar paa den nævnte Konto er bevilget til Anskaffelse og Istandsættelse af Geværer og andre Haandvaaben, Armatursager samt Cykler 210,800 Kr., hvoraf de 57,700 Kr. tidligere vare opførte ekstraordinært til Fabrikation af Geværer af Model 89 og Cykler, men nu er gjort til en ordinær Bevilling. Denne Bevilling er i Henhold til Anmærkningerne til Finanslovsforslaget, den Gang dette blev affattet, tænkt anvendt paa sædvanlig Maade til Fortsættelse af Fabrikationen af Geværer. Men efter at Finanslovsforslaget har været til første Behandling her i Tinget, viser det sig, at man i Krigsministeriet faar et Ønske om at anvende Bevillingen paa an-

den Maade. Saa henvender den højtærede Forsvarsminister sig til Finansudvalget og udtaler, at han ønsker at anvende Bevillingen til Fabrikation af Rytterkarabiner i Stedet for til Fabrikation af Geværer, idet han siger, at man nu har et tilstrækkeligt Antal Geværer, saa at man i nogle Aar kan udsætte Fabrikationen af Geværer og gaa over til det for Hæren vigtigere Spørgsmaal, Forsyning med Rytterkarabiner. Det er rigtigt, at den højtærede Forsvarsminister under Forhandlingen med Finansudvalget udtalte, at han maaske i og for sig ikke behøvede at henvende sig til Udvalget desangaaende, men med den Aabenhed, som er ham egen, ønskede han at lægge Sagen klar for Finansudvalget, saa at det ikke kunde tænkes, at han i Stilhed foretog noget, han ikke havde fuld Berettigelse til at gøre. Hvorvidt Forsvarsministeren nu har denne Bemyndigelse eller ikke, kan der vistnok rejses meget alvorlig Tvivl om; den højtærede Forsvarsminister har heller ikke været ganske sikker i sin Sag, for saa vidt som han i alt Fald ønskede at erfare Finansudvalgets Mening derom. Det endte med, at Finansudvalgets Flertal bestaaende af den højtærede Ministers Parti og Højremedlemmet i Udvalget gav sin Tilslutning til Sagen, saaledes som den højtærede Forsvarsminister havde forelagt den. Af et Mindretal, bestaaende af Socialdemokraterne og os Radikale, fremsattes Ønske om, at Forsvarsministeren i en Skrivelse, som kunde offentliggøres, vilde klargøre, hvad han ønskede, saaledes at den Aabenhed i Behandlingen af denne Sag, som han tilsigtede ved sin Henvendelse til Finansudvalget, ogsaa kunde komme det øvrige Ting og Offentligheden til Gode. Det øvrige Finansudvalg havde heller ikke noget imod, at dette Ønske fremsattes. Men mærkverdigtvis strandede dets Opfyldelse paa Forsvarsministerens absolute Modstand; noget skriftligt i den Sag vilde han ikke give fra sig. Hvad jeg her har anført, er Begrundelsen af, at vi have ført Sagen frem ved et Samraad, idet vi ikke have ment, at denne Rigsdagssamling burde gaa til Ende, uden at det vides, at Forsvarsministeren har henvendt sig til Finansudvalget og der hos et Flertal faaet Tilslutning til at anvende en Bevilling paa en anden Maade, end den i Finanslovsforslagets Anmærkninger og ved Finanslovsforslagets Fremsættelse var tænkt.

Det er denne Sags formelle Side. Dens Realitet er besynderlig. Forsvarsministeren siger altsaa, at man nu har fabrikeret